

дадеоще петъ лева!“ И съ Тома се случило както съ всички други. Отъ смѣхъ той не можалъ ни дума да продума и на стария скжперникъ сега остало само да извади кесията си и да брои на Тома сто и петъ лева.

„За днесъ Тома, стига толкова,“ обърнала се Бриндла къмъ него. Сега азъ съмъ вече на тоя скжперникъ!“

Но скжперникътъ се възползувалъ отъ тоя сгоденъ мигъ и спусналъ се да бѣга, колкото му сили държатъ. Като бѣгалъ, само политъ на дрехата му и подлогитъ на обувката му можали да се видятъ.

„Нѣма да те оставя Тома,“ каза Бриндла. „Ще се върнемъ заедно у дома, но дай ми дума, че вече никога нѣма да ме продавашъ.“ Бриндла гордо вървѣла, а подиръ ѝ вървѣлъ много свѣтъ, който мислилъ, че тукъ се крие нѣкаква измама и че кравата сама не говори.

Но скоро имъ омръзнало това и единъ по единъ всички си разотишли.

Сега Тома останалъ самъ съ кравата си. Изъ пжтя минали покръ и снова мѣсто, гдѣто вчера вечеръ въ своето отчаяние се бѣ отбилъ. Тамъ седѣлъ стариятъ просекъ, облѣгнатъ о плѣта и доволно се усмихвалъ.

„Е, Тома, извикалъ той, видишъ ли какъ се изпълни прѣдсказанието ми?“

„Право ще бжде, казалъ момъкътъ, да раздѣля съ тебе паритъ.“

И той вече почналъ да чете банкнотитъ и да ги дѣли на два купа. Но тосчасъ чулъ чудноватъ смѣхъ и, като си повдигналъ очитъ, видѣлъ, че стариятъ просекъ се разпрѣсналъ като малко облаче димъ.

Момъкътъ си свалилъ шапката и извикалъ: „Благодаря ти, добри духо!“ И радостно подкаралъ кравата за у дома си.

И отъ тоя часъ Бриндла пакъ онѣмѣла и вече ни дума не продумала. Но тя си останала хубава и чиста и занарѣдъ и млѣкото ѝ било въ цѣлата околностъ най-вкусно.